

ΓΑΛΛΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟΥ CLAUDE PERRAULT

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ ΜΕ ΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ ΓΕΝΕΙΑ

(Ο θρόλος του περιφήμου κυκνοπόωνος)

ΛΑ φορά κι 'έναν καιρό, σέ μιά παράξενη επαρχία της Γαλλίας, ζούσε ένας παράξενος επίσης άρχοντας...

Είχε ο άρχοντας αυτός όρασα παλάτια στην πόλη, όρασεις πάργους στις έξοχές, σεαβίτια δίλο από καθαρό μάλαμα κι' άσπρη, και πλούτη άπειρα κι' άφίερτα...

Αυστηρός όμως, ένó τά μαλλιά του ήταν μαύρα, τά γένεια του ήταν κατ'αγάλα κι' άλλόκοτα !... Κι' αυτά τόν έκαναν τόσο άσχημον και τόσο τρομερόν, όστε όλες ή κυρίες και ή δεσποινίδες έτρεμαν στό αντίκρισμά του και τόν άνηθάναν...

Μιά μέρα, ο γαλαζόγενής αυτός άρχοντας, καθώς διάβαινε από έναν δρόμο μέσα στην αλόχωση άμαξά του, είδε δυό όμορφαιες καπέλλες... Τόση έντόπωση δέ του έκανε ή άμορφιά τους, όστε άμέσως επισκέφθηκε τη μητέρα του και της ζήτησε τή μιά της κόρη για γυναίκα...

Δέν τόν έμελε ποιά θά τούδιναν. Έκείνες όμως, τρούαξαν στό αντίκρισμά του, έσπασαν μέ τά χέρια τους τά μάτια τους για νά μή βλέπουν, κι' άνήθησαν έπίμονα την πρώτη τού του.

Και δέν ήταν μόνον τά γαλαζία γένεια του, που τής έτρομαξαν... Ήταν και ή άπαισία φήμη, που κυκλοφορούσε παντού μυστικά εις βάρος του: "Ότι δηλαδή, είχε την καρδιά τόσο σκληρή, όστε δέν αγαπούσε καμμιά άπορη στόν κόσμο !... Επείως, δει-είχε παντοειπή πολλές φορές, κι' όμως κανένας δέν ήξερε τί άπογινόταν κάθε φορά, ή προηγούμενη γυναίκα του !"

Ότιούτο, ο άλλόκοτος άρχοντας επέμεινε. Και σκέφθηκε πολύ σωστά, τό έξής:

— Γυναίκες είνε !... Τι θά κάνουν;... Θα τής κάλεσω λοιπόν και τίς δυό κούρες νά δουν τά παλάτια και τούς πάργους... Θα θαυματούδν τότε τά μάτια τους, από τό πλούτη μου... Και κάτιστα από δείτεθ θά ξεχάση τό χρώμα τών γενειών μου μπρός στους άτελειώτους θησαυρούς μου.

Ήταν καλός ψυχολόγος, ο γαλαζόγενής αυτός άρχοντας. Και ή απόδειξις είνε, ότι την επομένη μέρα, κατά τό μεσημέρι, γοητευμένη πια από τά μυστικά έκείνα πλούτη ή μικρότερη αδελφή, ή Άννα, ειπε στη μητέρα της, στην αδελφή της και στις φίλες της:

— Θα δεχθώ την πρόταση του άρχοντα αυτού, ο όποιος μάς φιλοξενεί από τό πρωί, μέ τόση φιλοφροσύνη !... Είνε λιγνά άσχημος θέβια, μά είνε και τόσο θαυμάσιος !... "Όσο για τίς προηγούμενες γυναίκες του, φαντάσθη ότι θά τόν συκαρπύσουν οι έθφοί του !... Και... νά, θά τόν ρωτήσω έγώ ή ίδια μορσοστά σας, για νά δοίτε τι θά μάς πη !"

Πραγματικά, τή στιγμή εκείνη έμπανε στην αίθουσα ο άρχοντας, ο όποιος είχε κατεβή πριν στα μαγειρεία τόν πάργου του, για νά διατάξη την έτοιμασία αφθόνων φαγητόν για τούς καλεσμένους του. Τότε ή Άννα, χαμογελώντας του έλευσιτικά, τόν ρώτησε:

— Τι έγιναν ή προηγούμενες γυναίκες σας, άρχοντά μου ;... "Αν μου πητή την αλήθεια, θά δεχθώ άμεσως νά γίνω γυναίκα σας !"

Ο γαλαζόγενής έφριξε μιά βαθεία και παράξενη ματιά, στη θελκτική και θαρραλέα καπέλλα που τού μιλούσε έτσι. Και μέ λαχτάρα για την άμορφιά της, άποκρίθηκε:

— Μικρούλα μου, ήταν όλες φρενέτες και προδότρες, ή προηγούμενες γυναίκες μου !... Μέ λένε πως έχω πέτρινη καρδιά !... "Όχι !... "Εγινε πέτρινη ή καρδιά μου άπ' την άχαριστία και την άπιστία τών συζύγων μου !... Μ' έπαρναν για τά πλούτη μου, και έστρεφα μέ άτατοισαν μέ τούς δούλους μου !... Γι' αυτό και έγώ, τίς έδιωχνα ίστερα, δίνοντάς τους πολλά χορήματα !... Για νά μήν τίς βλέπω όμως έδώ κι' άντιμετώω έτσι κάθε μέρα την ντροπή μου, τούς έδινα τά χορήματα μέ τόν δορ νά φύγουν μακριά !... Γι' αυτό δέν τίς είδε ποτέ κανένας !"

Η έξήγησις φάνηκε σ' όλους βιανό-

ποιητή... Η Άννα άπλωσε τό μέτωπό της στά χείλη του... Και τό φίλι τών άρραβόνων τους δόθηκε άμέσως...

Δυό χρόνια πέρασαν άπ' αυτήν την ήμέρα τών γάμων τους. Η Άννα, ήμισυ, καλόκαρη και όθια καπέλλα, κέρδιζε την αγάπη του με συνηώδους συζύγου της... Ζούσε εύτυχισμένη μαζί του, προσέχοντας μονάχα στην κωλοσύνη του και παραβλέποντας τά γαλαζία του γένεια και την άσχημί του...

Άλλά και ο άρχοντας αυτός, ζούσε εύτυχισμένος μέ την ένάρετη γυναίκα του. Την αγαπούσε τρελλά, την έκτιμούσε, ζούσε αλίπτητα τούς άμέτρητους θησαυρούς του, και προσπαθούσε πως νά την εύχαριστή και νά την διασκεδάξη...

Έτός κάτιστα προή φάνηκε σεαβίτιος και θλιμμένος, ένó πάντα του, από την ήμέρα τών γάμων του, δεχόταν αφιέρως ή γελαστός. Η Άννα παραξενεμένη, τώβρε τό άσπρα μικρόστα της στό λαμό του και τόν ρώτησε μέ τρυφερό ένδιαφέρον:

— Τι έχει, καλέ μου, και είσαι τόσο σεαβίτιος ;... Τι σοι συνέβη; Έξείνος τότε στέναξε βαθεία και οί τούχα αντίλαλθαν από τόν στεναγμό του. Τρομαγμένη ή γυναίκα του, τόν ζήτησε μέ κάτιστα φόβο...

— Μή φοβάσαι, μικρούλα μου ! τίς είσαι μέ φρονή θλιμμένη. Άκουσε νά σοι εκμυστηρώ κάτι: Έγώ θά λείπω για μερικές ήμέρες, σέ ταξείδι !... Θα σοι άφησω τό κλειδιά τών παλατιών μου, τόν πάργου μου και τών θησαυρίων, στα όποία έχω τούς θησαυρούς μου !... Παντού μπορείς νά πηγαίνεις, για νά διασκεδάξης όσο θά θέλεις... Έπίσης, μπορείς νά ζοδεύης δίχως λήθη, όλα χορήματα λείπει !... Μην τά οικονομιάς, γιατί είνε άτελείωτα !... Μονάχα...

Έδώ, ή φρονή του κόμισε και τό πρόσθετο τόν έγινε μιά σεαβηραπό. Και σινάλα μοιρομυρία:

—... μονάχα, πρόσσε νά μην πατήσης τό πόδι σου, στό κλειδομένο έκείνο υπόγειο, που σκεδέιχα τόσες φορές !... Όποτε και θά σοι άφηνα τό κλειδί του !... Αυστηρός είνε μαγεμένο αυτό τό κλειδί και ένό μπορώ νά τό σέρνω μαζί μου στό ταξείδι μου !...

— Γιατί ; τόν διακοφει τρομαγμένη ή Άννα.

— Γιατί ήμα βγώ από τό σίνερα τών κτημάτων μου, τότε αυτό τό κλειδί άρχίζει... άρχίζει και βράζει... τόσο... όμια, όστε... όστε μπορεί και νά μέ πηξή !

Και κόβοντας άπότομα αυτήν την θλιβερή κι' άλλόκοτη όμια τος ο άρχοντας, πρόσθεσε διασιτικά:

— Τέλος πάντων, μη ρωτάς περισσότερο !... Είμαι καταραμένος από τό μοίρα !... Και ήμισυ εύτυχισμένος μονάχα γιατί έχω έσένα για γυναίκα μου !... Λοιπόν, Άννα μου, πάρε τά κλειδιά αυτά !... Πάρε τόσα κι' αυτό τό φροχτό κλειδί... Πρόσσε μέν τό χάσης !... Δέν διατρέχει κανένας σίνερα, όσο τό κρατάς στην τσέπη σου... Κόπτασε μονάχα, μήπως άνοήσις μέ αυτό τό υπόγειο που σοι έδειξα !

Τή φώλασε θερμά κατόπι, διάταξε νά τού ετοιμάσουν μιά από τίς χρυσές του άμαξες και ξεκίνησε για τό μακρύνον ταξείδι του...

Πέρασαν είκοσι ήμέρες. Η Άννα έντοιματέβι είχε φρονάξει στόν πάργου και τη μεγαλειότερη αδελφή της για νά της κρατάν συντροφιά... Για νά ξεχάση μάλιστα τη θλίψη της για την άπιστία τού συζύγου της, όργάνωσε διασκεδάσεις, ή όποιες δέν την πολυδιασκεδάζαν όμως.

Και τό χειρότερο άπ' όλα, ήταν ότι τη βασάνε — τόσες ήμέρες τόρα — μία άβάσταχτη και τυραννική περιέργεια: Τι είχε μέσα, τό μυστηριώδες έκείνο υπόγειο ;...

"Αν ήταν άνδρας, ή φτωχή Άννα, ίσως νά άντεχε στόν πειρασμό της περιέργειας !... Άλλά ήταν δυστυχώς, γυναίκα !

Κι' ένα προή, κατέβηκε, άλλοιμονο και άνοξε τη μοιραία πορτούλα τού ύπογειου, σπρωγόμενη άπ' την κακή της μοίρα !

Κάτι τό τρομερό, άλλα !, άστραπαιό σινερό τότε: Στίς πλάκες τού μουχλομένου έκείνου ύπογειου, φάνηκε έπαύσιμια — όλόγωνα και σέ άποσύνθεσι φροχτή — τά πτώματα κάπου δεκά ός δάδεκα γυναικόν... Μιά βαρέα μυρωδιά σπύλας, ξεχνόταν άπ'

Τή στιγμή που ο βρυκολακας σηκωσε το γιαταγάκι του για ν' άποκεφαλίση την Άννα...

και και δηλητηρίαζε βλαν τον αερα... Κι' ενα παχὺ στρώμα από αιμα μαίρω, άλλα ληκτώ και ξεθό πιά σκέταζε τὸ περισσότερο μέρος του πλασπορωτου, του άπαισίου έσινου ύπογειου !

— Θεέ μου ! σβήλαξε τότε, ανατριχίλομένη και ξεκαλλη, η 'Αννα. Θά εινε η προηγομένης άποσης γυναίκες, του συζυγου μου !... Ψέματα μου εινε οτι τις έδωχνε !... Τις σκότανε τις ατωχές, τις καμαματαξες, τίς...
 "Ενας κροτός τρομερός και μα μωροειδία θιαραίου, της έκοψε τη λαλιά και την άνοσα... 'Ο πόργος σείστηκε συνθειεια, και α τοιαυτα έτριξαν μ' ενα στρίγγιλιμα φρεασιτικό...
 Και η 'Αννα, μισοειθαμίμη άντικροτος άγριον και άπαισιον ούν θρικούλακα τόν συζυγό της, να πέφτη πλά ή σίν απ' τόν θορηγμένο ουρυνό και να την πιάη με λισσα από τα μαλλιά της !
 — Θεέ μου ! Ξαναμοριοποιισε η φτωχή, μισοειθαμίμη.
 — Δεν σέ γλιτώνει ο Θεός απ' τ' ισταγιά μου, άβλία ! ορκουσε ο γαλαζογενής. Μα δεν κατάλαβε τόσοσ καρφί, από τα άπελειστα πλοήτου μου, οτι ειναι ένας θρικούλας ;... Δεν ξέρεις, οτι γα μενε οπτε μωσιατή ύπαρχον, οπτε ύποσταςίς ;... Νόμισες πως θα με ξεγαλάσει ;
 Και μωροζύγοντας πιο φοβερά, πρόσθεσε :
 — Έτοιμάσου, άβλία, να πάς να δοης τίς άλλες !... Έκεινες, τίς έφαγε η άμια του με έσωνα θα σε φάη η άναστασι σου και η περμενιόγιά σου !... Κοίμη που σ' εχα άγαθιση καλώς... Η άμοσορία σου εινε λυγιση την πέτρινη καρδιά μου !... Μα τώρα που έμαθες τὸ φροζό μου μωσικά, τίποτα δεν σε γλιτώνει !... Ουτε ο θύκος ο Θεός !
 "Ας τ' ελασημεία αυτή του άποροασιτικού θρικούλακα, τραντάχιρε η πλάση... Και ο "Υγιτος, ίσθριγμένος από μια τέτοια θρασυήτητα, σηκώσσε την καλθαροη καπέλλα, που τὸ μόνο άμάρτημά της στάθηκε η έμφυτη στα γυναικεία πλάσματα του πορτίζρεγα...
 Και τη στιγμή που ο θρικούλακας σήκωνε τὸ γιαιαγάνι του για ν' άποκεφαλήσει τη μισολιπόθειη "Αννα, δυό άνδρικοί θε ο σ τ α λ τ ο ι Ισπότες φόνηκαν με γυμνά σπαθιά, καθάλλάρηδες σε φρετωτά άπτα, στην είσοδο του ύπογειου...
 Τρεμούλιαζε στο άπροσδόκητο άντικρουσίμα τους, ο άπαισιος προσινογένειος... Τα σπαθιά τους εχχαν στη λαβή τους τὸ σχήμα του σπαθού και ο θρικούλακας — ούν ν' άντικρουσε τίς φλόγες της Κόλασεως — πέταξε σβήλαζοντας τὸ γιαιαγάνι του, και έκανε ν' άψημ...
 Μα α Ισπότες με τ' αλογά τους, τόν προλάβαιν στην αήη... Και με τα καρτερά σπαθιά τους άνοσαν στο κορμι τον δαβειξ μ' άμεροητες πληγές...
 Καινοήργιος ισπαιός τραντάζει τη γή... Η Κόλαση δέχθηκε στην άγκαλιά της, τόν θρικούλακα με τα γαλάζια γένεια... Ο πόργος του και ο θρασυορτί του έμειναν στην κατοχή της 'Ανας... Η άμοσορη προηγομένης γυναιξ του ενταμισσστηκαν εύλαβικά...
 Κι' από την ήμερα εκείνη, η 'Αννα έξησε εύθισιμιήν. Πάντοφρε την άδελφή της με τόν εναν Ισπότη... Παντοφριηκε αυτή τόν άλλον... Και σκοροπώντας σε εύρηγοειξε τα άφθωνα εν ενα πλοήτου που δοήσε, κατώφθωσε να ξεχαστή πολὺ γρήγορα, ο' ελόλρηση την περιφέρεια, η άπαθεια μήνη του πρώτου της συζύγου :
 Του τρομερού «Κινανοπόνοος» !

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Επαγγελματικά κόλπα.

Κάποτε ένας λωποδότης έπεσεφάρθηκε στην φυλακή έναν συνάδελφό του.

— Φρόντισα, του είνε, και σου δοήρα διαηγοφό για να σε υπερασπισή σου δίση σου. Έπειδή όμως δεν εχα λεπτά να του δώσω για προκαταβολή τοδωσασ τὸ ρολόι μου.
 — Και τὸ κράτησε ; τόν ρώτησε τότε ο φυλακισμένος.
 — Έτσι νομίζει... του απάντησε ο λωποδότης.

Παρεξήγησις.
 Η περιηγητήτρια. — "Αχ ! τι άγρια που με κυτάζει αυτή η άγελάδα !
 'Ο χωρικός. — Εινε που δαστάτε την κίτρινη άμπελλά, κυρία.
 Η περιηγητήτρια. — Τὸ ξερω οτι δεν εινε τής μόδας. Ποτέ όμως δεν φανταζόμιναι οτι θα τὸ πρόσεχε αυτό μα άγελάδα !

Μιτ' α φωνή στο σκοτάδι. — Μαμά, δώσε μου ένα ποτήρι νερό. Διψώ !
 — Όχι δεν διψάς. Γύρισε από την άλλη μεριά και κοιμήσου !
 Σε λίγο.
 — Μαμά, δώσε μου κάτα να πιώ. Διψώ.
 — Αν δεν γυρίσης, πωλάνασσο, από την άλλη μεριά να κοιμηθής θα σπρωθώ και θα σε δείρω !...
 Σε λίγο.
 — Μαμά, δώσε μου κ' ένα ποτήρι νερό... όταν σηκωθής και με δείρής !

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Διάφορα χροσά νομίσματα, αξίας 500 άγγλικών λωών, δοήθηκαν μέσα στα δεκαετία ενός άνακτηου ζητιάνου, ο άσιος πέθανε την περσομένη έβδομάδα στην Κονστατινοπούλα.
 Ένα Λονδρέζικο περιοδικό αναγράφει την ξεήη είδησι :
 «'Ο έλληρικης καταγωγής μιστερ Γλαύκος Παπανικολόπουλος από τὸ Πόντικας, της 'Αμερικανικης Πολιτειας Μισσυγκαν, εινε έξω φρενών με τὰ παιδιά του, γιατί έναρρυνόμενα από τόν δάσκαλό τους, άποφασισαν να περικύβουν τ' άνομα τους και να τὸ κάνουν Παπάς.
 — Ένα μεγάλο έμπορικό πλοίο κατασκευαστικης τελευταίως στα ναυπηγεία Ουάσίοντ, χωρίς να χρησιμοποιηθ' γι' αυτό οπτε μα είδα η ένα καρφί.
 — Όλα τα ξεροτήματα του έν λόφω πλάου, καθώς και ο σκελετός του, εινε συλλογλημένος !
 — Ένας άπακος 'Ιρλανδός, στον 'Αγιο Πέτρο, της Φλωριδας, ίσθριφεται οτι εχει τόν πόλο του άπλοτου σπιλλο του κοσμου.
 — Ό σπάλος αυτός άναρωζόχεται είναι στα άποροφορά δέντρα και φρέφεται με καρφίσι.
 — Στο Σιντ του Λονδίνου, έτος ονομάζεται τὸ κέντρον της 'Αγγλικης προσιουσης, δεν ύπάρχουν δνείσιμα θέατήματα.
 — Η καρφύς χρησιμοποιούνται ως νομισματα από τούς Ιθαγενεις τών νήσων Νικοκήτω, στον κόλπο της Βεγγάλης.
 — Σε δη την Βρετανική Αυτοκρατορία ύπάρχουν 2,500 αεροδοφείμα !
 — Σε δη την Βρετανική Αυτοκρατορία ύπάρχουν 2,500 αεροδοφείμα !
 — Έδώ και 35 χρόνια κάποιος μιστερ Ντικ από τὸ Ντάιτιν Κρη, της Βιστώριας, άδήησε μια μέρα τ' αλόγυ στον πεταλωτή. Όταν έφυγε 6-ωος έλησοήσε εκεί τὸ καπιταί του !
 — Τὸ πελεγο τὸ γαρι εινε οτι ο μαρφος παραγυδός του πεταλωτή που δοήσε τὸ καπιταί, ελόπτησε οτι η έβρεγα του ήταν από κλιμηταριά, τη φύτεψε.
 — Σήμερα τὸ παιδι εκείνο εινε άνθος 45 χρονών και η κλιμηταριά που φύτεψε από τὸ ξεγαμένο καρισοτά του Ντικ, άπλόνητα είναι από την αήη του σπαιού του σε τριάντα-πέντε γινωρίς μύρος !
 — Μάσα σε δέκα χρόνια σ' δη την Μεγάλη Βρετανία ο άριθμός τών αλόγων ελατιώθηκε κατά 600,000.
 — Τόν Μάιο του 1934 ο άλικός άριθμός τών αλόγων κάθε ήμιας και κλάσεως ήταν 1,263,500. Άντιθέτως τόν 'Ιουνο του 1924 ήταν 1,892,205.
 — Τὸ κινητό του άσπάλασε σε δη την 'Αγγλία άπασχολεί 20,000 ανθρώπους !
 — Κατά μέσον δρον κάθε δδομάδα συλλαμβάνεται 300 άσπάλασε.
 —Στη Ρηνανία κάνει χθισξ δουλειξ ένα περιόδοθον σχολείο μαγειρικης.
 — Άποτελειται από δυό φροτηγιά αυτοκίνητα, τα άπια εινε καταλλήλως διαφρεμισμένα, τὸ ένα σε κοζίνα και τὸ άλλο σε τρακιέρινα.
 — Στην 'Αγγλία ύπάρχουν πολλα καταστήματα, τα άπια πουλούν σε άρωστος 100 — 300 δδέλλες την έβδομάδα.
 — Η δδέλλες αυτές ελόγνητα ιπ' την Γαλλία και συλλαμβάνονται σεα ποτήμα κατά τόν ξεήη ; περιεργο και προσιτω τροψή !
 — Ειδικοί ψαράδες μπαίνουν ξυπόλιτοι μέσα στο νερό, άφήνουν τις δδέλλες να προσκολληθουν επάνου στα πόδια τους και κωπόναν τις συλλαμβάνουν και τις ρίχνουν μέσα σε μα γυάλια.
 — Στο άνθακίσι της Δευθορομηκής Χολης του Ουάργβιנגεν της 'Ολλανδίας, ύπάρχει ένας γιανπασιός σκός ύψους 2 1/2 μέτρον.
 Σε έλο τόν κόσμο λειτουργούν 48,300,000 ραδιόφωνα.
 — Από τόν άριθμό αυτών τα 20,750,000 ύπάρχουν οπς 'Ηνωμένες Πολιτειες.
 — Η Μεγάλη Βρετανία ερχεται δευτέη με 6,780,569 και τρίτη η Γερμανία με 6,142,921 ραδιόφωνα.
 — Τὸ πολιτηθσοτρο κατάδι άετών, παρατηρήθηκε να πεταή έλάνα από την πόλι Μπενόγκας, μια παρλίω πόλι στην Μαύρη Θάλασσα.
 — Τὸ καπάδι αυτό ύπερθερωσε ενός εκάτο, προσεχόντουσαν δε από την Μικρά 'Ασία και πήγανε στη Ρωσία.
 — Ένας μωροσκαπός ήλεκτρικός μωρία, οχι μεγαλειότερος από τὸ νύχι ενός ανθρώπου και τὸ άπιο λυγίζει τοια δοήματα, κατασκευαστικη από τόν Έμμανουέλ Κάχη, έναν ρολογά της Νέας 'Υόρκης.
 —Τὸ μοτορσά αυτό άποτελειται από 65 ξεαρήματα εκ τών άπαιων τα 50 εινε από χυκόφι.
 — Τὸ μωροσκαπικό αυτό μοτέρ λειτουργει με μια μεταρτα... τρωάν δόλι !..

